

1. Nito lugu minne elust.

Kui mina nooremik olle, lätsi elusal ke-
wajateel põrsikl mütia lillo saajana. Mida min-
na üigäwämbale lätsi, uida elusal lillo minna iis-
leide. Wumate es möista ma enämb möistast wäl-
tulla. Olau jään nällo. Pääs johtasi ma öinnes wäl öti
maja manu, ja lätsi sisse Lare olle inemistest Lohi Lare.
wa pääs sisse säitome inemistest jaos sisse. Minu sisse egi-
nito jaost ja lätsi ^{ahju pääl} pühkama. Tüsi egi öst lühwa ei-
de miist püsegä. Tare, pannuwa püsi muuka ja nasa-
sisa sisse. Moll tüsiw sühä pääl minna köhisi Mäh ke-
rasuwa pengi päält üles, tõnnasissa püsi ja jaoissa wäl-
nema möllüwa. et hää wälk on. Kui wa tagasi talli.
wa ja lausa manu istosa, köhisi minna löist köida.
Tüsiw pühkama jälle tõnnasissa üsada. Pääs is ole, mi-
dui, möägi lüda, Amuwa tühi kätiga wastult tare.
Minu sähali kolmat köida. „Kiäki on schein!“
hääsissa mäh ja nasaissa oluina. Kaito tüsiw romuissa.
ahju pääl ja endisissa minusse mähä. „Wot keos min, ja